

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/112/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211214654
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2211214654.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti o maloletého A. I., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov: K. K. I., nar. X.X.XXXX, bytom J., U. XXX, zastúpenej Mgr. Gáborom Gálom, advokátom, Galanta, Agátová 2513/15 a Mgr. T. I., nar. XX.X.XXXX, bytom J., H. XXX, zastúpeného JUDr. Evou Skačániovou, advokátkou, Dunajská Streda, Korzo Bélu Bartóka 789/3, o návrhu navrhovateľov : 1/ S. I., nar. XX.X.XXXX a 2/ O. I., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom S., C. XXX/XX, zastúpených JUDr. Helenou Buzgóovou, advokátkou, Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 2, o úpravu styku starých rodičov s maloletým, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca a matky maloletého a navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo 17. septembra 2013 sp. zn. 13 P/44/2013, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením napadnutým odvolaním upravil dočasným spôsobom styk starých rodičov zo strany otca maloletého - navrhovateľov s maloletým v každý párný víkend v sobotu od 9.00 hod. do 15.00 hod. za prítomnosti matky a v bydlisku matky do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu styku starých rodičov s maloletým.

Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 75 ods. 1 až 4, 6, 8 a 9, § 76 a § 102 ods. 1 a 2 O. s. p. a ustanovením § 25 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a potrebou dočasnej súdnej úpravy vzťahov účastníkov, nakoľko uvedená dočasná úprava práva styku starých rodičov s maloletým je v záujme maloletého a vyžadujú to pomery v rodine. Vychádzal z toho, že rodičia maloletého spolu nežijú v spoločnej domácnosti od 20.1.2013, kedy sa matka aj s maloletým odsťahovala k terajšiemu partnerovi W. N. do obce J., kde býva spolu aj s dvoma maloletými deťmi A., nar. XX.X.XXXX a C., nar. XX.X.XXXX, ktoré sa jej narodili z nového vzťahu. Zohľadnil aj skutočnosť, že otec má s maloletým upravený styk súdom dočasným spôsobom uznesením Okresného súdu Dunajská Streda z 5.1.2012 č. k. 10 P/38/2011 - 455 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 6.3.2012 č. k. 9 CoP/6/2012 - 500 v každý párný týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 15.00 hod. za prítomnosti matky a v bydlisku matky do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uviedol, že účastníkmi konania tvrdené skutočnosti budú predmetom dokazovania vo veci samej, z ktorého dôvodu na pojednávaní konanom 5.9.2013 nariadil znaleckého dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia. Dôvodným považoval dôvod uvádzaný navrhovateľmi o potrebe dočasnej súdnej úpravy práva styku starých rodičov s maloletým, ktorým uviedli, že s maloletým udržiavali pravidelný kontakt až do odchodu matky s maloletým zo spoločnej domácnosti, od ktorého obdobia im matka bráni stretávať sa s maloletým. Maloletý je izolovaný nielen od otca a navrhovateľov, ale aj od akéhokolvek príbuzenstva z otcovej strany. Maloletý takmer nevychádza z domu v Košútoch 489 a stretávanie otca s maloletým prebieha v rodinnom dome, kde býva matka s maloletými deťmi s terajším partnerom a jeho deťmi, kde terajší partner matky praktizuje svoju „liečiteľskú prax“. Vzhľadom k tomu, že sa chcú podieľať na

výchove maloletého a konanie vo veci samej prebieha od roku 2011, jedinou možnosťou je dočasná úprava práva formou predbežného opatrenia. Prítomnosť matky pri styku odôvodnil útlým vekom maloletého a jeho denným režimom. Rozsah styku odôvodnil rešpektovaním práv účastníkov konania.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletého, ktorý navrhol zmenu uznesenia v zmysle návrhu navrhovateľov. Odvolanie odôvodnil tým, že úprava styku súdom nie je v záujme maloletého a nezohľadňuje ani článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa, lebo nepochybne je v záujme maloletého prehĺbenie a udržiavanie citových väzieb s jeho starými rodičmi, nakoľko tieto citové väzby napomáhajú duševnému a citovému rozvoju maloletého a podporujú stabilitu výchovného prostredia. Poukázal na to, že po odchode matky zo spoločnej domácnosti aj s maloletým v roku 2011, kedy podal návrh o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému, má na základe predbežného opatrenia od roku 2012 len obmedzenú možnosť plniť rozhodujúcu úlohu vo výchove syna. Uviedol, že maloletý sa nachádza v nevhodnom výchovnom prostredí, kde terajší druh matky vykonáva tzv. ľudovú liečiteľskú zdravotnú činnosť bez toho, aby mal na to vzdelanie a potrebnú licenciu. Podľa názoru otca, druh matky je psychickým manipulátorom, ktorý poškodil práva tzv. svojich pacientov, ktorá činnosť je aj predmetom trestného konania prebiehajúceho na OR PZ Galanta. Maloletý vo veku štyroch rokov vyžaduje mimoriadnu osobnú starostlivosť oboch rodičov a matka tým, že ho nezaradila do predškolskej výchovy do materskej školy, maloletého izoluje a ochudobňuje o ďalšie citové a iné zážitky a o kolektív detí, pritom je pod vplyvom jej druhu. Podľa otca, matka vzhľadom k starostlivosti o ďalšie dve maloleté deti, nemá dostatok času pre maloletého. Matka sa nezúčastňuje ani stretávaní otca s maloletým, ktorého sa zúčastňuje jej otec. Navrhol styk starých rodičov upraviť mimo bydliska druhu matky a bez matky.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala odvolanie matka maloletého, ktorá navrhla uvedené uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Uviedla, že navrhovatelia v konaní vedenom Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 9 P/56/2011 už tri krát navrhli predbežným opatrením upraviť ich styk s maloletým, ktoré návrhy boli vždy zamietnuté. Uznesením z 26.9.2011 č. k. 9 P/56/2011 - 40 Okresný súd Dunajská Streda zamietol návrh navrhovateľov na úpravu styku z dôvodu nezistenia okolností svedčiacich o tom, že život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého by bol vážne ohrozený alebo narušený. Vychádzal z toho, že navrhovatelia neuniesli dôkazné bremeno ohľadne preukázania ich návštev maloletého a odmietavého stanoviska matky maloletého. Uznesením z 23.2.2012 č. k. 9 P/56/2011 - 116 Okresný súd Dunajská Streda opätovne nezistil osvedčenie, že bez okamžitej, aj keď len dočasnej úpravy pomerov účastníkov, by bolo právo účastníka ohrozené. Poukázal tiež na urovnávanie vzťahov starých rodičov zo strany otca a matky v záujme maloletého, ktorý bol svedkom fyzických atakov 17.12.2011. Uznesením z 9.10.2012 č. k. 9 P/56/2011 - 216 Okresný súd Dunajská Streda zamietol návrh navrhovateľov z dôvodu nepreukázania snahy starých rodičov o návštevu maloletého ani odmietavý postoj matky maloletého. Podľa matky, maloletý nie je citovo viazaný na navrhovateľov, nakoľko aj počas jej spolužitia s otcom maloletého sa nestretávali, neboli súčasťou života maloletého a udržiavali iba formálny kontakt spočívajúci v účasti na rodinných oslavách. Navrhovatelia sa o maloletého nikdy nezaujímal a súčasný stav nie je možné hodnotiť ako prerušenie styku navrhovateľov s maloletým, nakoľko styk maloletého s navrhovateľmi, z dôvodov ich nezaujmu, neexistoval ani v minulosti. Preto prerušenie styku nemôže narušiť zdravý duševný a citový vývoj maloletého, ktorému nehrozí žiadna ujma. Uviedla, že navrhovatelia sa o maloletého nezaujímal ani pred, ani po incidente 17.11.2011, kedy sa otec pokúsil maloletého uniesť z domácnosti matky aj za pomoci navrhovateľa 2/. Poukázala na to, že na pojednávaní, konanom 5.9.2013, súd nariadil znalecké dokazovanie z dôvodu, že keďže maloletý navrhovateľov nevidel už viac než dva roky, je potrebné určiť možnú frekvenciu styku, ktorú môže posúdiť len odborník formou znaleckého posudku. Namietala, že napriek nemožnosti rozhodnúť o práve styku navrhovateľov s maloletým vo veci samej bez znaleckého posudku, súd prvého stupňa 17.9.2013 upravil uvedené právo dočasným spôsobom. Podľa odvolateľky nenastala žiadna zmena pomerov od predchádzajúceho rozhodnutia o predbežnom opatrení a nebolo osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Zároveň poukázala na závery o vhodnosti jej výchovného prostredia pre maloletého, plynúce zo správy o prešetrení pomerov z 30.8.2011 Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podali odvolanie navrhovatelia, ktorí navrhli jeho zmenu tak, aby styk dočasným spôsobom bol upravený v každý páry týždeň v nedeľu od 9.00 hod. do 14.00 hod.

v rodinnom dome rodičov maloletého v obci J., H. XXX. Odvolanie odôvodnili tým, že od 20.6.2011 sa nemôžu domôcť svojho práva styku s maloletým ani telefonicky ani písomne. Uviedli, že matka maloletého izoluje v dome svojho druhu a nezabezpečila ani jeho návštevu predškolského zariadenia. Poukázali na lepšie podmienky styku v rodinnom dome rodičov maloletého s tým, že nemajú záujem vstúpiť do cudzieho domu. Súhlasia aj s prítomnosťou matky pri styku. Dňa 5.10.2013 sa uskutočnil styk otca s maloletým v jednej miestnosti rodinného domu za prítomnosti starého otca zo strany matky.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania (§ 204 ods. 1 O. s. p. a § 94 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O. s. p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) v rozsahu v súlade s ustanovením § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a dospel k záveru o dôvodnosti odvolania matky maloletého a nedôvodnosti odvolaní otca a navrhovateľov.

Predmetom konania je nariadenie predbežného opatrenia po začatí konania vo veci samej o úprave styku starých rodičov s maloletým.

Súd prvého stupňa preskúmaným uznesením dočasným spôsobom upravil styk starých rodičov zo strany otca s maloletým v každý párný týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 15.00 hod. za prítomnosti matky z dôvodu zabezpečenia práva starých rodičov na výchovné pôsobenie na maloletého a z dôvodu záujmu maloletého na pokračovaní a prehĺbovaní vzájomných citových väzieb s blízkymi osobami. Rozhodol ním o návrhu starých rodičov zo strany otca, ktorý odôvodnili neumožňovaním styku starých rodičov s maloletým jeho matkou a záujmom maloletého. Matka maloletého nesúhlasila s dočasnou súdnou úpravou styku. Poprela neumožňovanie styku starých rodičov zo strany otca s maloletým a poukázala na ich nezáujem realizovať uvedené právo, na skutočnosť, že od predchádzajúceho zamietavého súdneho rozhodnutia o rovnakom práve, neprišlo k zmene pomerov rozhodných pred úpravu práva styku starých rodičov zo strany otca s maloletým a na potrebu znaleckého posudku pre rozhodnutie o uvedenom práve vo veci samej.

Podľa § 102 ods. 1 O. s. p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 74 ods. 1 O. s. p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 O. s. p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby a) pltil výživné v nevyhnutnej miere; b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; c) poskytol aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje; d) zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde; e) nenakladal s určitými vecami alebo právami; f) niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal, g) nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia, h) sa zdržal konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva.

Podľa § 76 ods. 3 O. s. p. súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde; ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd vydá uznesenie o začatí konania. Môže tiež určiť, že predbežné opatrenie bude trvať len po určený čas.

Z ustanovenia § 74 vyplýva, že predbežné opatrenia sú opatreniami dočasnými, ktorými súd upravuje právne pomery účastníkov, nie faktické (musia mať základ v hmotnom práve). Cieľom predbežného opatrenia je umožniť ničím nerušené judikovanie vo veci samej. Nejde o konečnú úpravu a možno ich nariadiť len pokiaľ nie sú dané predpoklady pre rozhodnutie vo veci samej. Je ich možné nariadiť pred začatím konania vo veci samej, a aj po začatí konania, v už prebiehajúcim konaní. Predpokladom nariadenia predbežného opatrenia, ktorým sa dočasne upravujú právne pomery účastníkov, je osvedčenie naliehavosti takejto úpravy a osvedčenie nároku vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Osobitne u predbežných opatrení, ktorými sa upravujú právne pomery k maloletým deťom, je potrebné citlivo zvážiť každú jednotlivú úpravu právneho vzťahu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon o rodine) rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvoze. Podľa odseku 2, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže. Podľa odseku 4, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami (§ 116 Občianskeho zákonníka). Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Ustanovenie § 25 má špeciálnu úpravu vo vzťahu k predchádzajúcemu ustanoveniu § 24, ktoré celkove upravuje výkon práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, ktorá je aplikovateľná aj na prípad, keď rodičia spolu nežijú. Pritom ide zásadne o úpravu styku toho z rodičov, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Zákon v odseku 1 uprednostňuje dohodu rodičov o úprave styku s maloletým dieťaťom. Musí byť uzavretá však pred rozhodnutím o rozvoze, resp. aj v inom konaní rodičov, ktorí spolu nežijú, a nevyžaduje ani schválenie súdom. Ak dohody niet, súd podľa odseku 2 upraví styk s maloletým dieťaťom na čas po rozvoze. Pri určovaní rozsahu, časového vymedzenia a miesta, musí súd posudzovať všetky okolnosti veľmi starostlivo. Musí mať na zreteli záujem dieťaťa a dbať na to, aby pri rozhodovaní o styku sa rešpektovalo právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, a tiež právo druhého rodiča, ktorý nebude mať maloleté dieťa v osobnej starostlivosti. Povinnosťou súdu je, aby zistil vždy spoľahlivý podklad k všestrannému objasneniu skutočností, ktoré charakterizujú osoby rodičov a prostredia, v ktorom rodičia žijú. Ide najmä o objasnenie osobných a povahových vlastností rodičov, ich zdravotného stavu (telesného i duševného), ich vzťah k manželstvu, rodine, deťom a starostlivosti o ne, ich životných podmienok (povaha zamestnania, hospodárskych a bytových pomerov, faktických možností venovať sa deťom), ich spoločenského uplatnenia, ich postoja k práci, ich vzťah k osobám, s ktorými žijú v spoločnej domácnosti, ich spôsobilosti viesť deti k správneému vzťahu k druhému rodičovi. Súčasťou výchovného prostredia, ktoré obklopuje deti a pôsobí na ne, sú aj osoby, s ktorými rodičia žijú v spoločnej domácnosti, preto je potrebné primerane skúmať ich osobné a povahové vlastnosti, zdravotný stav, vzťah k deťom a pod. Rovnako treba zohľadniť aj vzdialenosť bydliska rodiča, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti od bydliska dieťaťa. Uvedené zásady je potrebné aplikovať rovnako na úpravu práva styku rodiča s maloletým dieťaťom aj dočasným spôsobom.

V odseku 5 zákonodarca v súlade s čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa zakotvil možnosť úpravy styku dieťaťa aj s blízkymi osobami. Blízkou osobou podľa § 116 Občianskeho zákonníka je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Keďže § 25 ods. 5 druhá veta odkazuje na primerané použitie odsekov 1 až 4, styk dieťaťa s týmito blízkymi osobami môže byť aj predmetom dohody medzi rodičmi podľa § 25 ods. 1. Pri rozhodovaní o tom, či a za akých podmienok možno uložiť rodičom povinnosť strpieť, aby sa ich

dieťa stýkalo s inou osobou, ktorá nežije s nimi v spoločnej domácnosti, ktorej dieťa nie je zverené do výchovy a ktorá nemá na styk s dieťaťom právny nárok, treba vychádzať z toho, že tu ide o obmedzenie rodičovských práv rodičov, ktoré môže súd vysloviť len z dôvodov uvedených v § 38. Súčasná moderná právna úprava, ktorá plne rešpektuje záujem dieťaťa ako prvoradé hľadisko, akceptuje, že dieťa môže mať ku svojim starým rodičom alebo iným príbuzným silné citové väzby, tieto osoby mohli pomáhať pri jeho výchove už od malička a dieťa je na nich citovo naviazané a prerušenie stykov s nimi by mohlo narušiť stabilitu výchovného prostredia, jeho duševný a citový rozvoj a pod. Súd však musí prihliadať aj na vek, zdravotný stav a pod. týchto príbuzných. Zároveň musí vziať do úvahy okrem záujmu dieťaťa aj to, že podľa § 30 ods. 1 majú rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa rodičia, ktorí majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením. Súd musí so zreteľom na vek a rozumovú vyspelosť dieťaťa uvážiť aj jeho názor podľa § 43. Záujem dieťaťa však nie je pri úprave styku s blízkymi osobami jediným kritériom. Druhým podstatným kritériom je to, že tento styk vyžadujú pomery v rodine.

Podľa článku 3 odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa uverejneného formou oznámenia Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 104/1991 Zb. záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Konanie vo veci samej o úpravu styku starých rodičov, navrhovateľov s maloletým, začalo návrhom na začatie konania, doručeným súdu 19.9.2011 (Okresnému súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 9 P/56/2011), ktorým si navrhovatelia uplatnili právo na styk s maloletým v každý párný týždeň v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. Uznesením z 26.9.2011 č. k. 10 P/38/2011 - 40, právoplatným 18.10.2011, Okresný súd Dunajská Streda zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým navrhovatelia žiadali upraviť ich právo styku s maloletým predbežným spôsobom. Uznesením z 30.6.2011 č. k. 10 P/38/2011 - 289 súd upravil styk otca s maloletým v každý párný týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 15.00 hod. za prítomnosti a v bydlisku matky. Uznesením z 23.2.2012 č. k. 9 P/56/2011 - 116 Okresný súd Dunajská Streda zamietol návrh na predbežné opatrenie, ktorým navrhovatelia žiadali upraviť ich právo styku s maloletým dočasným spôsobom. Uznesením z 9.10.2012 č. k. 9 P/56/2011 - 216 Okresný súd Dunajská Streda zamietol návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým si navrhovatelia uplatnili dočasnú úpravu práva styku s maloletým. Dôvodom rozhodnutia bolo neosvedčenie hrozby bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva ujmy, ku ktorému záveru súd dospel vychádzajúc z nepreukázania snahy, resp. vážneho záujmu o stretnutie starých rodičov s maloletým a z nepreukázania ani odmietavého prístupu matky maloletého k starým rodičom. Uznesením preniesol Okresný súd Dunajská Streda svoju príslušnosť na Okresný súd Galanta. Uznesením napadnutým odvolaním nariadil súd prvého stupňa predbežné opatrenie, ktorým dočasne do rozhodnutia vo veci samej upravil styk navrhovateľov - starých rodičov zo strany otca s maloletým v každý párný týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 15.00 hod. za prítomnosti matky a v jej bydlisku. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že mal preukázanou bezprostrednú hrozbu narušenia práva styku starých rodičov s maloletým a záujem maloletého na prvoradom výchovnom pôsobení otca, z ktorého dôvodu upravil styk navrhovateľov v rovnakom čase a rozsahu ako má otec s maloletým na základe súdnej úpravy a prítomnosť matky pri styku odôvodnil vekom, zdravotným stavom a denným režimom maloletého. Uznesením z 11.10.2013 sp. zn. 13 P/44/2013 súd prvého stupňa vo veci samej nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia na zodpovedanie odborných otázok potrebných pre rozhodnutie o práve styku starých rodičov s maloletým konečným spôsobom.

V danom prípade je potrebné si uvedomiť, že styk starých rodičov s maloletým upravil súd vzhľadom k nedohode starých rodičov a matky maloletého dočasným spôsobom až do rozhodnutia vo veci samej o úprave práva styku starých rodičov s maloletým. Rozhodnutie dočasným spôsobom neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. Inštitút predbežného opatrenia má zabezpečiť upravované právo nevyhnutným spôsobom, ktorý záver je logickým, vzhľadom k zásade rozhodovania o predbežnom opatrení, že súd nemusí zisťovať pred dočasným rozhodnutím o uvedenom práve všetky rozhodné skutočnosti. Ide o prelomenie zásady rozhodovať na základe zistených skutočností vo veci samej, práve vzhľadom na charakter inštitútu predbežného opatrenia. Vychádzajúc z uvedeného a z účastníkmi tvrdených skutočností, že starí rodičia sa s maloletým nestretli minimálne od júna 2011 doposiaľ a

vzhľadom k tomu, že pre prerušenie styku je potrebným, aby styk prebiehal až do obdobia krátko pred návrhom na predbežné opatrenie, odvolací súd dospel k odlišnému záveru, než súd prvého stupňa, ktorý považoval dočasnú úpravu práva styku potrebnou, pretože je v najlepšom záujme maloletého a ak to vyžadujú pomery v rodine. Nepochybne prerušiť možno styk, ktorý prebieha. Ako už bolo konštatované, styk navrhovateľov - starých rodičov minimálne od júna 2011 sa neuskutočnil, od ktorého obdobia uplynulo dva a pol roka. Podľa názoru odvolacieho súdu pre budovanie a rozvoj práva styku z blízkymi príbuznými je potrebné aby styk prebiehal v pomerne pravidelných krátkych časových intervaloch vzhľadom k útlemu veku maloletého. O taký prípad však v danej veci, vzhľadom k uplynutiu času rovnajúceho sa viac ako polovici veku dieťaťa, nejde. Preto nepochybne záver súdu o najlepšom záujme maloletého na udržaní a prehĺbení styku so starými rodičmi nie je správnym. Mylným je i záver súdu, že od predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o rovnakom práve predbežným spôsobom prišlo k podstatnej zmene pomerov rozhodných pre upravované právo odôvodňujúcej dočasnej úpravy práva styku. Navyše právo styku otca - rodiča maloletého s maloletým a právo styku starých rodičov - blízkych osôb s maloletým sú dva rozličné právne inštitúty. Niet preto dôvodu upravovať styk oboch - otca i starých rodičov s maloletým v rovnaký čas, čím by fakticky prišlo k obmedzeniu výchovného pôsobenia otca na maloletého v rámci styku s maloletým.

Odvolací súd v zmysle § 220 O. s. p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa o dočasnej úprave styku starých rodičov s maloletým, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

O trovách tohto odvolacieho konania vzhľadom k ustanoveniu § 145 O. s. p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorému súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov, ktoré platí v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. aj pre odvolacie konanie, rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí vo veci samej.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.